

DZIENNIK

URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 5.

WARSZAWA, DNIA 4 LUTEGO 1922.

Rok IV.

TREŚĆ: Zarządzenia.

- 6 Instrukcja w sprawie statystyki celnej.
7. Przepisy ogólne dla Komisji odbiorczych materiałów telegraficzno-telefonicznych.

Okólniki: Znamiona nadawcze przekazów pocztowych, nadawanych pod adresem urzędów państwowych. Utrzymywanie czystości i porządku w lokalach pocztowych. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 10 I 22. L. D. K. 32/1-22. o wypuszczeniu Serji III biletów Skarbowych. Wykaz zakazanych czasopism i broszur. — Zmiany w międzynarodowym ruchu telegraficznym.

Wiadomości osobowe: Odwołanie konkursu.

Działy urzędowe okr. Dyrekcji Poczt i Telegrafów: w Lublinie, Krakowie Lwowie i Bydgoszczy.

Od Administracji: Skorowidz do Dz. U. M. P. i T. za r. 1921.

Zarządzenia

6

§ 1. Zgodnie z postanowieniami § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. w przedmiocie statystyki celnej (Dz. Ust. № 107 p. 783 z 1921 r.) zarządza się co następuje:

**Instrukcja
w sprawie statystyki celnej.**

§ 2. Towary przywożone do Polski z zagranicy i wywożone z Polski do zagranicy, tudzież przewożone przez polski obszar celny podlegają w myśl postanowień § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. zgłoszeniu statystycznemu.

Od obowiązku zgłoszenia statystycznego wolne są:

1) Towary i przedmioty w ilości poniżej 250 gr., niepodlegające oczeniu.

2) Środki płatnicze tak krajowe jak i zagraniczne z wyjątkiem monet złotych i srebrnych.

3) Papiery wartościowe.

4) Krajowe towary przewożone z polskiego obszaru celnego przez zagraniczny obszar celny do innych miejscowości na polskim obszarze celnym.

5) Towary i przedmioty przewożone przez polski obszar celny pocztą, oraz przewóz przez polski obszar celny w ruchu podróŜnych.

6) Towary mylnie przywiezione do polskiego obszaru celnego statystycznie niezgłoszone w przywozie, które wprost lub po krótkim przechowaniu ich w składach granicznych wracają z powrotem za granicę.

7) Towary mylnie wywiezione z polskiego obszaru celnego, niezgłoszone statystycznie w wywozie, a wracające z powrotem do polskiego obszaru celnego.

8) Produkty rybołówstwa polskich rybaków, uzyskane z wód wzdłuż własnego wybrzeŜa morskiego, lub na nadgranicznych rzekach lub wodach.

9) Przybory urzędowe, jako to: flagi, godła, pieczęcie i druki, przeznaczone dla uwierzytelnionych zastępców dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych.

10) Przedmioty niezbędnie potrzebne przy rokowaniach, rozprawach, dochodzeniach i innych urzędowych czynnościach władz publicznych.

11) Odezwy i medale wystawowe nadane przez rządy państw zagranicznych.

12) Wzory i próby towarów nie nadające się do innego uŜytku.

13) Zabytki staroŜytności, dzieła sztuki, oraz środki i preparaty naukowe, przeznaczone do zbiorów publicznych i zakładów naukowych.

14) Materiał budowlany, przybory potrzebne do utrzymania ruchu i wogóle do wykonania słuŜby na połoŜonych przy linii celnej drogach łącznikowych i stacjach kolei zagranicznych.

Następujące towary i przedmioty pod warunkiem, iŜ zostały zwolnione od cła:

15) Opakowania zewnętrzne i wewnętrzne, jakoto: beczki, skrzynie, kufry, butle ŝelazne, kosze, flaszki, worki i t. p. wywoŜone zagranicę, jeŜli mają wrócić z powrotem do kraju, oraz opakowania wracające zagranicę.

16) Opakowania zewnętrzne i wewnętrzne, jakoto: beczki, butle, ŝelazne, worki i t. p. które nadechodzą z zagranicy do kraju, jeŜeli wywiezione zostają napowrót zagranicę, oraz opakowania wracające zagranicę.

§ 3. Przy przywozie jak i przy wywozie naleŜy rozróżnić zgłoszenia statystyczne w wolnym obrocie handlowym i zgłoszenia statystyczne w warunkowym obrocie handlowym.

Przez obrót handlowy warunkowy naleŜy rozumieć wysyłkę towarów z Polski do zagranicy lub z zagranicy do Polski pod warunkiem powrotu tych towarów do miejsca pochodzenia, a więc wysyłkę towarów przeznaczonych do obrotu czasowego, do naprawy lub uszlache-

tnienia, na niepewną sprzedaż i t. p. Towary te podlegają warunkowej odprawie celnej.

Przez obrót handlowy wolny należy rozumieć obrót wszystkich innych towarów podlegających zwykłej odprawie celnej.

§ 4. Przy przywozie towarów pocztą (a także samolotami) tak w wolnym obrocie handlowym, jak i w warunkowym dokonuje zgłoszenia statystycznego towarów urząd celny równocześnie z odprawą celną przesyłki pocztowej na podstawie dostarczonej mu przez urząd pocztowo-celny przesyłki zagranicznej wraz z deklaracjami celnymi.

§ 5. Przy wywozie towarów pocztą z Polski do zagranicy, zgłoszenia statystycznego dokonywuje się na podstawie statystycznych kart zgłoszenia, a mianowicie w wolnym obrocie handlowym z pomocą statystycznej karty zgłoszenia № 4 (wzór 1), a w warunkowym obrocie handlowym za pomocą karty zgłoszenia № 7 (wzór 2).

Zgłoszenia dokonywuje sam nadawca przesyłki. Nadawca przesyłki kupuje w urzędzie pocztowym kartę statystycznego zgłoszenia i wypełnia w niej wszystkie rubryki z wyjątkiem rubryki 1) numer nadawcy przesyłki, 2) nazwa towaru, 3) pozycja taryfy celnej. Numer nadawczy przesyłki wpisuje w karcie statystycznej urząd pocztowy — przyjmujący przesyłkę, a nazwę towaru i pozycję taryfy celnej wpisuje urząd celny.

§ 6. Przedmiotem jednego zgłoszenia może być tylko ta ilość towarów, która zostaje nadana do transportu za jednym adresem pomocniczym. •

§ 7. Urzędowi pocztowemu nie wolno przyjąć przesyłki do transportu zagranicę, jeżeli brakuje karty zgłoszenia, lub jeżeli karta zgłoszenia została nienależycie wypełniona.

Urząd pocztowy zatem przyjmujący przesyłkę ma zbadać czy:

a) towar zgłoszono na przepisany formularz,
b) czy przepisane rubryki formularza są dokładnie wypełnione,
c) czy treść zgłoszenia statystycznego zgodna jest z treścią dokumentów pocztowych przewozowych (adresem pomocniczym, deklaracją celną, warunkową kartą odprawy i t. p.).

d) czy uiszczono opłatę statystyczną w przepisanej wysokości.

Obowiązkiem nadawcy jest dokonać zgłoszenia statystycznego zgodnie z obowiązującymi przepisami. Za prawdziwość zgłoszenia z faktycznym stanem rzeczy odpowiada wyłącznie nadawca.

W dowód dokonanego sprawdzenia urzędnik pocztowy podpisuje własnoręcznie kartę zgłoszenia i umieszcza obok podpisu odcisk dactownika.

§ 8. Urzędy pocztowe dołączają karty statystycznego zgłoszenia do dokumentów pocztowych przewozowych, które razem z przesyłką są oddawane do rewizji celnej urzędowi celnemu. Urząd celny zatrzymuje po dokonanej odprawie celnej kartę zgłoszenia statystycznego,

a przesyłkę oddaje razem z innymi dokumentami urzędowi pocztowo-celnemu celem wysłania do zagranicy.

§ 9. Od zgłoszenia statystycznego towarów przywożonych pocztą do Polski tak w wolnym obrocie handlowym jak i w warunkowym, nie uiszcza się żadnych opłat statystycznych.

§ 10. Od zgłoszenia statystycznego towarów wywożonych pocztą z Polski do zagranicy tak w wolnym obrocie handlowym, jak i w warunkowym, opłatę statystyczną ma uiścić nadawca w ten sposób, że na karcie statystycznej nalepia markę statystyczną, specjalnie w tym celu ustanowioną.

§ 11. Podstawą wymiaru opłaty statystycznej jest w regule waga surowa towaru, przy zwierzętach żywych, ilość sztuk.

Najniższa stawka opłaty statystycznej uiszczanej od jednego zgłoszenia wynosi 5 mk.

Opłatę w wysokości 5 mk. uiszcza się od każdych 200 gr. jeżeli przedmiotem zgłoszenia są towary opakowane w zupełności lub częściowo.

Od ułamków powyższych ilości opłaca się pełną należność.

Przy zwierzętach żywych, opłatę statystyczną wymierza się od sztuki w następującej wysokości:

- 1) wszelkie ptactwo 5 mk. od 2-ch sztuk.
- 2) inne zwierzęta żywe 5 mk. od 1-ej sztuki.

Od opłaty statystycznej wolne są: 1) towary nie podlegające zgłoszeniu, 2) towary przewożone przez polski obszar celny (transito), 3) towary zgłaszane w obrocie pogranicznym, 4) towary zgłaszane w ruchu podróży i 5) towary przywożone pocztą do Polski (patrz § 10).

§ 12. Karty zgłoszenia statystycznego i marki statystyczne można nabyć w każdym urzędzie pocztowym po oznaczonej cenie. Urzędy pocztowe otrzymują karty zgłoszenia statystycznego i marki statystyczne ze składnic Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Składnice Dyrekcji Poczt i Telegrafów zamawiają karty zgłoszenia i marki statystyczne w Głównym Składzie znaczków w Warszawie.

Pobór kart zgłoszenia statystycznego i marek statystycznych w głównym urzędzie statystycznym i rozrachunek z tym urzędem oraz zaliczenia kart i marek statystycznych przez urzędy pocztowe zostanie unormowane osobnym zarządzeniem.

§ 13. Z chwilą wejścia w życie niniejszej instrukcji wszelkie przepisy o używaniu dla celów statystycznych kart celno-statystycznych, tracą moc obowiązującą.

§ 14. Instrukcja obowiązuje od 1 lutego 1922 r., wszystkie urzędy i agencje pocztowe w Polsce.

Warszawa, dn. 23 stycznia 1922 r.

Minister Poczt i Telegrafów *Stesłowicz* w r.

Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego *Weinfeld* w r.

(L. 179/IV z 23 stycznia 1922 r.).

Pieczęć pocztowego urzędu nadawczego

N^o nadawczy:

Wzór N° 1.

N° 4.

na papierze różowym.

KARTA WYWOZU POCZTĄ W WOLNYM OBROGIE.

Ilość i rodzaj przesyłek.	Pozycja taryfy celnej.	Nazwa towaru.	Ilość towaru.			Wartość towaru.	Kraj przeznacze- nia.	Czy towar jest po- chodzenia krajowe- go, czy zagranicz- nego.			
			W a g a		Ilość sztuk.						
			Kg.	gr.							
1	2	3	4		5	6	7	8			
Na jednym wierszu podłużnym mogą być wpisane tylko towary tego samego rodzaju, których odpowiedzi w rubr. 7, 8 brzmią tak samo.											

Imię, nazwisko i adres nadawcy:

Miejsce do nalepienia marek
statystycznych.

Sprawdziłem:
Pieczęć urzędu celnego:
Podpis urzędnika:

KARTA WYWOZU W OBROGIE WARUNKOWYM.

Wzór № 2.
№ 7 na papierze niebieskim.

Przy wywozie towarów przez port krajowy lub port
w m. Gdańska nazwa portu przez który towar wy-
szedł z kraju

Przy wywozie towarów lądem, rzekami lub jeziorami, nazwa granicznego urzędu celnego, przez który towar wyszedł z kraju

[illegible]

Imię, nazwisko i adres nadawcy:
Podpis zgłaszającego: imię, nazwisko i adres.

Miejsce do nalepienia marek
statystycznych.

Nazwa i pozycja rejestru celnego.
Sprawdziłem: .
Pieczęć urzędu celnego:
Podpis urzędnika celnego:

7.

Przepisy ogólne dla Komisji odbiorczych materiałów telegraficzno-telefonicznych.

1. Wszystkie materiały i aparaty nabywane dla budowy i eksploatacji urządzeń telegraficznych i telefonicznych dla linii i urzędów, jak słupy, poprzeczniki, haki, izolatory, drut, aparaty, ogniwa i ich części składowe, przyrządy pomiarowe i inne przedmioty winny być przyjęte przez komisje odbiorcze, naznaczane przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów lub Dyрекcję Okręgową, zależnie od tego, która z tych instytucji uskuteczniła zamówienia.

2. Komisja dla odbioru materiałów i aparatów winna się składać z trzech urzędników, z których jednego przeznaczyć należy jako przewodniczącego dla kierowania pracami komisji. Przy Ministerstwie nacza skład komisji dyrektor departamentu telegraficzno-telefonicznego, a przy Dyrekcji — Prezes Dyrekcji. Przewodniczącym i członkami komisji winni być inżynierowie, lub technicy, specjaliści: telegraficzni, radiotelegraficzni lub telefoniczni, stacyjni, albo linjowi, w zależności od przyjmowanego materiału. W specjalnych wypadkach: np. przy odbiorze słupów, należy nadmienić jakie może być dopuszczone odstępstwo co do ilości osób komisji.

3. Komisja odbiorcza winna przekonać się w obecności dostawców, o ile oni zadość uczynili wymaganiom zawartym w zamówieniach, stosując się do zatwierdzonych przez Ministerstwo warunków technicznych, oraz spełniając inne żądania, dotyczące się prawidłowego wykonania dostaw przez przedsiębiorców lub fabryki.

4. Odbiór winien odbywać się w fabryce, lub w miejscach, wskazanych w zawartej z dostawcami przez Ministerstwo, lub Dyрекcję umowie, np. odbiór słupów. Fabryka jest obowiązana dostarczyć bezpłatnie robotników, maszyny pomocnicze, przedsiębiorca zaś robotników np. dla rozkładania słupów przy oględzinach, cechowaniu i układaniu przyjętych słupów. Odbiór winien być przedewszystkiem jakościowy. Co się tyczy ilościowego sprawdzenia, to: a) w niektórych wypadkach należy policzyć wszystkie przedmioty, np. słupy, aparaty, kumulatory telegraficzne i telefoniczne, przyrządy pomiarowe i t. p.; b) w innych wypadkach liczy się tylko ilość skrzyń, np. izolatorów lub haków; c) lub sprawdza się na wrywki, np. ilość krążków taśmy telegraficznej w poszczególnych paczkach, licząc też paczki. Za ilość odpowiada zawsze dostawca, a ilościowy odbiór następuje w składzie Ministerstwa Poczt i Telegrafów lub Dyrekcji, np. drutu na wagę. Wogóle sposób ilościowego sprawdzenia pozostawia się do uznania komisji.

5. W celu oznaczenia, że przedmioty są przyjęte przez komisję odbiorczą, należy je stosownie do rodzaju i ewentualnego opakowania, cechować lub plombować.

Wybór sposobu oznaczenia pozostawia się do uznania komisyj, o ile przedtem nie został on ustalony, np. cechowanie słupów.

6 Jako dowód odbioru winien być sporządzony akt odbioru z powołaniem się na zlecenie władzy, назначающей комисję i skuteczniającej zamówienia, jako też z wyszczególnieniem ilości przedmiotów przeznaczonych do odbioru, rodzaju wykonanych badań, oraz wykazu rezultatów tychże, np. przy odbiorze drutu.

Akt podpisują osoby wchodzące w skład komisji odbiorczej.

7. Materiały przyjęte przez komisję odbiorczą w fabryce, do czasu wysłania ich do miejsc przeznaczenia, winny być zabezpieczone od ewentualnej zamiany i nadużyć.

L. 766/VIII z 20 stycznia 1922 r.

Okólniki.

Znamiona nadawcze przekazów pocztowych, nadawanych pod adresem urzędów państwowych.

Na wniosek Ministra Skarbu, okólnik z dnia 22 grudnia 1921 r. L.: 3243/V (tut. Dz. U. Nr. 57 str. 1102) uzupełnia się następującem zarządzeniem:

Na odcinku wymienionych w przytoczonym okólniku przekazów pocztowych winny być podane:

- 1) nazwa urzędu przekazującego daną kwotę, względnie gdy nadawcą jest osoba prywatna, jej imię, nazwisko i adres;
- 2) tytuł wpłaty i cel, oraz
- 3) № pisma, które ewentualnie spowodowało wysyłkę danej kwoty.

Poleca się przeto urzędom pocztowym, aby wymienione przekazy przyjmowały tylko wtedy, gdy dane te zostały rzeczywiście podane, w przeciwnym zaś razie zwracały przekazy nadawcom do uzupełnienia,

L. 273/V z 21 stycznia 1922 r.).

Utrzymanie czystości i porządku w lokalach pocztowych.

Na podstawie sprawozdania jednej z Dyrekcji poczt przekonało się Ministerstwo P. i T. że lokale, zajmowane przez niektóre urzędy pocztowe i telegraficzne znajdują się w nader opłakanym stanie, a mianowicie, że miejsca ustępowe są zanieczyszczone, drzwi i krosna okienne oblepione poźółkłami kartkami i starymi okólnikami i obwieszzeniami, szklane ścianki brudne i zanieczyszczone napisami i kurzem.

Taki sposób utrzymania lokali urzędowych nie da się usprawiedliwić brakiem kredytów albo zniszczeniem wojennem, a świadczy tylko bardzo smutno o kulturalnych i estetycznych pojęciach funkcjonarjuszy państwowych, powodując równocześnie zażalenia najmodawców, poniżanie powagi urzędu państwowego u publiczności oraz konieczność przeprowadzenia kosztownego remontu.

Nadto wydarzają się bardzo często wypadki uszkodzenia przez pracowników pocztowych i publiczność części poszczególnych lokali, jak np.: ścian, okien, klamek i t. p. bądź to wskutek nieostrożności, bądź wskutek braku poszanowania cudzej własności, a często nawet ze złośliwości, co powoduje oszpeccenie lokali urzędowych i wydatki bardzo nieraz znaczne na przyprowadzenie lokalu do porządku.

Wobec tego Ministerstwo P. i T. poleca szczególnej opiece Pp. Naczelników urzędów i funkcyjnarjuszów, szanowanie budynków i dobra tak Skarbu Państwa jak też i prywatnych najmodawców a to pod osobistą odpowiedzialnością materialną kierowników urzędów oraz przestrzeganie czystości i porządku.

Przełożone okręgowe Dyrekcje poczt i telegrafów winne za pośrednictwem swych organów rewizyjnych i delegatów przekonywać się, czy lokale urzędowe utrzymywane w należyтым porządku i czystości, stwierdzone niedomagania usuwać i odpowiednio przeciwdziałać temu, a nadto żądać od kierowników urzędów przy przedkładaniu rachunków za naprawki, stwierdzenia przyczyny uszkodzenia i pociągać do wyrównania szkody osoby, które spowodowały uszkodzenie, zniszczenie lub zanieczyszczenie.

L. 2320/XIV z 14 stycznia 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 10 stycznia 1922 roku, L. D. K./32/I/22 o wypuszczeniu Serji III biletów skarbowych.

Na podstawie art. 8 i 10 Ustawy z dn. 30 kwietnia 1920 r. o biletach skarbowych (Dz. Ustaw R. P. Nr. 38 poz. 218) oraz art. 2 i 3 Ustawy z dn. 17 grudnia 1921 r., o wypuszczeniu Serji III biletów Skarbowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 106 poz. 771) zarządzam, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 lutego 1922 roku wypuszcza się Serję III biletów skarbowych w odcinkach po 5,000 mkp., 10,000 mkp., 25,000 mkp., 50,000 mkp. i 100,000 mkp.

§ 2. Bilety Skarbowe III Serji płatne są w dniu 1 lutego 1923 r.

§ 3. Bilety Skarbowe Serji III są oprocentowane w stosunku 5 od sta rocznie. Odsetki są płatne z góry przez potrącenie od sumy imiennej biletów.

§ 4. Bilety Skarbowe Serji III sprzedają: Centralna Kasa Państwowa, Kasy Skarbowe, oraz Oddziały P. K. K. P. według ich wartości dziennej obliczonej w myśl § 3.

§ 5. Z obliczonej przy sprzedaży biletów Skarbowych Serji III, kwoty należnych odsetek nie dokonywa się żadnych potrąceń.

§ 6. Bilety Skarbowe Serji III będą opłacane bez żadnych potrąceń, poczynsz od dn. 1 lutego 1923 r., aż do dnia 1 lutego 1933 roku przez Centralną Kasę Państwową, Kasy Skarbowe oraz Oddziały P. K. K. P.

§ 7. Przed terminem płatności, wskazanym w § 2, bilety skarbowe Serji III będą na żądanie posiadaczy wykupywane przez Centralną Kasę Państwową, Kasy Skarbowe, oraz Oddziały P. K. K. P. według ich wartości dziennej bez pobierania za tę czynność żadnych opłat ani prowizji oraz będą na tych samych zasadach przyjmowane przy wszelkich wpłatach przez Centralną Kasę Państwową i Kasy Skarbowe.

§ 8. Bilety Skarbowe Serji III będą przyjmowane jako kaucje i wadja według wartości imiennej.

§ 9. Oddziały P. K. K. P. przyjmują bilety Skarbowe Serji III do depozytu bezpłatnie.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Skarbu:

Michalski w. r.

Podając powyższe do wiadomości, poleca się urzędom umieścić stosowne ogłoszenie w lokalu pocztowym w miejscu dostępnym dla publiczności. W ogłoszeniu należy zaznaczyć, że czynności kupna i sprzedaży biletów Skarbowych będą uskuteczniane przez Kasy Skarbowe oraz Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

L. 84/III z 17 stycznia 1922 r.

Wykaz zakazanych czasopism i broszur

(Patrz. Dz. Urz. Nr. 2 ex 1922.)

Na mocy rozporządzenia powołanych władz, zakazany jest przewóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozszerzanie w kraju i przewóz za granicę następujących czasopism i broszur:

Nr. porz.	Nazwa czasopisma	Miejsce i kraj wydania	Język czasopisma
155	„Nasz Stiah” (czasopismo) . .	Wiedeń	ukraiński
156	„Komunizm i kooperacja” (bro-szura ukr. Piddubnyj’a) . .	niewiadome	ukraiński
157	„Czyn” (czasopismo)	Chicago	polski
158	„Komunista” (czasopismo) . . .	Ameryka	polski
159	„Ruśka Niwa” (czasopismo) . .	niewiadome	ukraiński

(L. 255/V z 23 stycznia 1922).

Zmiany w międzynarodowym ruchu telegraficznym.

Kabel Paramaribo (Guyanne hollandaise)—Cayenne (Guyanne française) przerwany.

Komunikacja z Chili, Argentyną, Paragwajem, Urugwajem, Brazylią i Falklandem drogą (via) Colon wznowiona.

(L. 139/IX z 17 stycznia 1922 r.).

Wiadomości osobowe.

Odwołanie konkursu.

Konkurs na posadę kierownika urzędu pocztowego w Wolbromiu, ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Min. Poczt i Telegr. z dn. 10 grudnia 1921 r. nr. 54 niniejszem odwołuje się. (Nr. 82555/I z 17/XII 1921 r.).

(L. 6942/II z 15 stycznia 1922 r.).

Dział urzędowy okr. Dyrekcji Poczt i Tel. w Lublinie

TREŚĆ: Kradzież legitymacji służbowej. Konkurs.

Kradzież legitymacji służbowej.

Urzędnikowi X st. *Nazimkowi Franciszkowi* urzędu poczt. telegr. w Skarżysku, skradziono w dn. 3 stycznia b. r. jego legitymację służbową nr. 413, wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegr. w Lublinie.

Osobnika, legitymującego się powyższym dokumentem, należy oddać władzy bezpieczeństwa, a o wypadku uawiadomić wspomnianą Dyrekcję.

(L. 58/I z 21 stycznia 1922 r.).

K o n k u r s

na posadę kierownika urzędu pocztowo-telegraficznego IV klasy w Łęcznej.

O tę posadę ubiegać się mogą urzędnicy IX względnie X st. sł. Termin do wnoszenia podań trzy tygodnie, licząc od daty ogłoszenia.

(L. 192/I z 16 stycznia 1922 r.).

Dział urzędowy okr. Dyrekcji Poczt i Tel. w Krakowie.

TREŚĆ: W sprawie opieki nad zagranicznymi stowarzyszeniami humanitarno-społecznymi. Wiadomości osobowe. (Mianowania, przeniesienia). Konkurs. Składki.

W sprawie opieki nad zagranicznymi stowarzyszeniami humanitarno-społecznymi.

Zdarzają się wypadki, że przedstawiciele cudzoziemskich misji humanitarnych, działających na terenie Państwa Polskiego, zwracają się do poszczególnych urzędów o udzielenie im różnych ułatwień jak np. wolnego lub ulgowego przejazdu kolejami, wolnego transportu towarów, wydania różnych zaświadczeń i legitymacji i t. p. W razie otrzymania odmownej odpowiedzi w jednym urzędzie osoby te zwracają się do innego urzędu i tam częstokroć uzyskują załatwienie sprawy, która już poprzednio przez inny urząd została odmownie zdecydowana.

Celem uregulowania tej sprawy, utworzono Biuro Misji Zagranicznych, w którym scentralizowano załatwianie wszystkich spraw, dotyczących się opieki nad zagranicznymi towarzystwami humanitarnymi i ułatwienie im działalności, prowadzonej w naszym kraju, umożliwiając przytem kontrolę.

W myśl przeto. odpisu rozporządzenia Prezydenta Ministrów z dn. 25/XI 1921 r. L. 25063 intymowanego reskryptem Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dn. 2/I 1922 r. L. 6833/Pr. poleca się podwładnym urzędom, aby na przyszłość kierowały przedstawiciele zagranicznych misji humanitarnych, zgłaszających się o udzielenie im jakichkolwiek ułatwień lub pomocy, jedynie do wspomnianego Biura Misji Zagranicznych, którego siedziba mieści się w Warszawie, pałac Brühla, ul. Fredry 3.

(L. B. Pr. 1738. z 10 stycznia 1922 r.).

Wiadomości osobowe.

Mianowania.

Podurzędnicy pocztowi *Rutka Franciszek, Cieluch Stanisław, Magielski Piotr, Dębicki Emil, Kubas Józef, Kutny Grzegorz, Kokurba Jan* oficjalami pocztowymi z uposażeniem X-go stopnia służbowego, *Pałka Stanisław, Górkiwicz Stanisław, Malik Izidor* asystentami pocztowymi z uposażeniem XI-go stopnia służbowego.

(L. I/1741 z 8 stycznia 1922 r.).

Dutkiewicz Władysław starszy monter telegrafu, rewizorem z uposażeniem XI st. służb. w Technicznym Zarządzie Telegrafów i Telefonów w Sosnowcu.

(L. I/1741 z 8 stycznia 1922 r.).

Bartosiewiczówna Janina w Kielcach, praktykantką pocztową z uposażeniem XII stopnia służbowego.

(L. 86899/I z 30 grudnia 1921 r.).

Przeniesienia.

Poręba Marjan oficjał pocztowy z Limanowy do Włodzimierza Wołyńskiego, *Staruszeński Marjan* asystent pocztowy z Limanowy do Kamienia Koszyńskiego, *Koszecka Jadwiga* oficjał pocztowy z Milówki do Limanowy.

(L. I/87180 z 11 stycznia 1922 r.).

Liżewski Zygmunt starszy oficjał pocztowy z Tarnowa 2 do Warszawy 2.

(L. I/3001 z 12 stycznia 1922 r.).

Konkurs

na posady kierowników urzędów pocztowych w Bobrku koło Oświęcimia i Chocholowie V klasy.

O posady te mogą się ubiegać urzędnicy XI, względnie X-go st. służbowego.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

(L. 238/II z 21 stycznia 1922 r.).

Składki na Skarb Narodowy.

Hofmanowa Aniela starszy oficjał pocztowy ze Szczawnicy kwotę 1066 Mkp. 40 fen. jako 2% z poborów służbowych za miesiąc listopad i grudzień 1921 r.

(L. B. Pr/2246 z 11 stycznia 1922 r.).

Składki na plebiscyt górnośląski.

Urząd pocztowy Bielsko 2 kwotę 4606 Mkp. i 1Mkn.

(L. 2745/B br. z 12 stycznia 1922 r.).

Dział urzędowy okr. Dyrekcji Poczt i Tel. we Lwowie.

TREŚĆ: Nauka gry na aparacie Hughesa. Kradzież legitymacji kolejowej.
Odnalezienie legitymacji kolejowej.

Nauka gry na aparacie Hughesa.

Okręgowa Dyrekcja Poczt i Telegrafów we Lwowie zamierza wyszkolić kilkudziesięciu urzędników pocztowych swego okręgu, w grze na aparacie Hughesa.

Młodzi urzędnicy mężczyźni, którzy pragną wyszkolić się w służbie telegraficznej na Hughesie, winni zgłosić to pisemnie, w przepisanej drodze służbowej, do Dyrekcji Poczt i Telegrafów Wydział 2a,

(L. 139699/II-a z 13 stycznia 1922 r.).

Kradzież legitymacji kolejowej.

Podurzędnikowi pocztowemu *Niewiadomskiemu Jerzemu* ze Lwowa 1, skradziono legitymację urzędową nr. 237, uprawniającą do jazdy kolejami państwowymi z 50% zniżką, wystawioną 19 marca 1921 r. przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Legitymujących się powyższą legitymacją należy oddać władzy bezpieczeństwa, a wymienioną legitymację odebrać i przesłać Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie.

(L. 1988 II-c z 14 stycznia 1922 r.).

Odnalezienie legitymacji kolejowej.

Starszy kontroler pocztowy *Sassower Adolf* z Gródka Jagiellońskiego, odnalazł swą legitymację kolejową nr. 1325 wystawioną dn. 23 lutego 1921 r. przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów we Lwowie.

Tem samem odwołuje się tutejsze ogłoszenie z dnia 4 listopada 1921 r. L. 124641/21 o zagubieniu powyższej legitymacji.

(L. 14459 /2-a z 26 grudnia 1921 r.).

Dział urzędowy okr. Dyrekcyj Poczty i Tel. w Bydgoszczy.

TREŚĆ: Zagubienie legitymacji.

Zagubienie legitymacji.

Dnia 5 stycznia b. r. skradziono *Noetzelowi Augustynowi* starszemu konduktorowi pocztowemu z Warlubia, legitymację urzędniczą nr. 178 wystawioną dnia 30 października 1920 r. przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów na Pomorze w Gdańsku.

Legitymującego się powyższym dokumentem należy oddać władzy bezpieczeństwa i donieść bezwzględnie Okręgowej Dyrekcyj Poczty i Telegrafów w Bydgoszczy.

(L. 190 pr. z 15 stycznia 1922 r.).

Od administracji.

Skorowidz do Dz. U. M. P. i T. za r. 1921.

Do niniejszego Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczty i Telegrafów, dołącza się skorowidz do Dz. U. M. P. i T. za r. 1921.

Cena niniejszego numeru 15 mk.

